

thinget ifølge denne af den ærede Minister afgivne Erklæring tør stole paa, at Love, der først have været behandlede i Landstinget og efter deres Indhold angaae Pengendgifter, ikke vilde blive anseete som Bevillingslove, medmindre en saadan Bestemmelse er optaget i dem, have vi af Hensyn hertil antaget, at man kunde gaae ind paa at lempe sig efter Landstinget i dette Punkt, altsaa lade denne Bestemmelse bortfalde."

Nærværende Udvalg kunde ikke forklare sig, hvorfor det andet Thing nu er saa stærkt imod den omhandlede Paragraphs Optagelse i Love, der medføre Udgifter, thi en saadan Paragraphs Optagelse gjør det muligt for Regeringen frit at bestemme sig for at forelægge ogsaa denne Slags Love, for hvilket Thing den finder det rigtigt af andre Hensyn, uden at være bunden af finansielle. Udvalget antog derfor, at Landstingets Modstand mod Paragraphen i sidste Session nærmest havde sin Grund i forbigaaende Stemninger og Tilstande, og det fandt derfor, at Folkethinget i denne Session burde prøve, om den tidligere Enighed angaaende dette Punkt ikke atter lod sig tilvejebringe; det var derfor Forslaget om Bevillingsparagraphens Optagelse i Lønningslovene, blev stillet.

Den ansatte Prøve er mislykket. Landstinget vil ikke længer vide af den omtvistede Bevillingsparagraph. Under disse Omstændigheder maa der arbeides hen til at enes om en anden Fremgangsmaade, for at fyldestgjøre

Bliken-Finecke. **Fonnesbech.**

Neergaard. **Edward Thune.**

Tscherning,

Formandskabet

Grundlovens Fordring om Udgifternes Hjemmel i Finantsloven, og til den Ende troer Udvalget, at et Fællesudvalg af Medlemmer fra begge Thing lettest og sikkest vil kunne føre til Maalet. For at et saadant Fællesudvalg kan blive nedsat, forsaavidt Folkethinget maatte dele Udvalgets Ønske om paa denne Maade at forsøge en Udvæjning af den opstaaede Meningsforskjellighed, foreslaaer det atter at optage den udstemte Paragraph i den foreliggende Lov, hvorved den da vil vende tilbage til Landstinget, og dette Thing kan derefter, om det ønsker et Fællesudvalg nedsat, foranledige det Fornødne i saa Henseende for sit Vedkommende.

Udvalget formener derhos, at de tvende andre Lønningslove, der samtibig med nærværende ere overgivne til dets Betænkning, kunne uden nogen Fare med Hensyn til deres endelige Vedtagelse i indværende Session, foreløbig henligge, til det viser sig, om et Fællesudvalg bliver nedsat i Sagen, og hvorvidt i saa Fald dette maatte komme til en Enighed, der senere fandt Billigelse i begge Thing.

Det foreslaaer saaledes:

1) I sidste Stykke af § 1 indsættes efter „Justitsministeriets“ Ordet: „nærværende“.

2) En ny § 5 tilføies, saalydende: „Det Tilskud til Lønningerne, som udbøres efter nærværende Lov, bevilges for Finansaaaret 1861—62.“

J. A. Hansen,

Edvard Thune,

Tillisch,

G. Winther.